

komme til at gaae i den af Ministeren antydede Retning; men heller ikke det skal jeg komme ind paa. Jeg har for mit personlige Vedkommende — og det samme troer jeg er Tilfældet med mine ærede Medforslagsstillere — ikke kunnet lade mig rokke af, hvad der er fremsat imod os, i mine Betragtninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 6, men jeg skal i den Henseende ganske henstille, hvorvidt man vil følge den høitagede Minister eller Udvalget. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 7 er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem for Scors Amts 1ste Valgfreds (Müllén). Det forekommer mig, at netop fordi der er Tale om smaa Beløb af meget ringe Betydning for Vedkommende, kan man meget lettere give Administrationen den høieste Dommenmyndighed — om man vil falde det saa —, end man vilde kunne gjøre det, naar det angaaer det belestere Lønningsspørgsmaal, og jeg seer derfor heller ikke rettere, end at de ærede Medlemmer, der stemte for et Forslag af langt mere omfattende Natur og beslægtet Art forleden Dag, vilde være nødle til for Consequensens Skyld at stemme imod Forslaget under Nr. 7. Jeg tillægger især ifke dette Forslag nogen særegen stor Betydning, thi det vil ikke let falde nogen af de Vedkommende ind at gaae til Domstolene for at faae sig tilkjendt et Beløb, der som oftest vil være langt under det Beløb, han vil have at give Procuratoren for at føre sin Sag.

Schlepperegg: Til § 4 er der stillet et Ændringsforslag om, at Brigadegeneraler og de med dem ligestillede Generaler ikke skulle have dette Tillæg af 50 Rd. om Maanedén. Med Hensyn hertil skal jeg blot bemærke, at foruden hvad den ærede Krigsminister har anført, nemlig at disse Officerer have særegne Udgifter, idet de maae udvise Gæstfrihed mod tilreisende Officerer, er der en Betragtningssmaade, som jeg synes, at der ogsaa maa tages Hensyn til, og det er, at man ikke skal nægte de overordnede Officerer al mulig Leilighed til at lære at kjende deres underordnede Officerer. Det er af stor Vigtighed, at de i psychologisk Henseende lære dem noget at kjende, og det

saameget mere som Valgsystemet er indført i Hæren, hvorfor til et rigtig Valg nøie Kjendskab af Personer er af stor Vigtighed. Jeg anseer derfor disse 50 Rd. maanedlig for ikke at være for Meget, da de Paagjældende skulle udøve Gæstfrihed mod den talrige Mængde, som kommer i deres Hovedkvarter, og tillige for at det Hensyn, jeg taler om, kan skee Fyldest. Ved § 15 er der af Udvalgets Fleer al under Forudsætning af, at Udvalgets Forslag om, at Paragraphen udgaaer, bliver vedtaget, stillet det Ændringsforslag, at der i § 10 tilføies følgende Punktum: „Dej undtages derfra Premierlieutenanter med Lønning under 750 Rd. og Secondlieutenanter, hvilte i Leirtiden med Hensyn til Lønningstil læget betragtes som stillede paa Felttd.“ Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at det er meget besynderligt, at man vil træffe de i Armeen stæst stillede Officerer med et lille Afdrag af 5 Rd. om Maanedén. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at her i Thinget var der i sin Tid et ikke ringe Antal Medlemmer, der stemte for, at de næste Premierlieutenanter skulde ansættes med 500 Rd. i aarlig Gage. De ere nu kun ansatte med 450 Rd. og det er en Kjendsgjerning, at omkring i de overfyldte Garnisonssteder er der Ingen, der med den største Deconomi kan komme ud af det med denne Gage. Men naar de nu komme ud i Leiren, ere de endnu værre stillede, thi der medgaaer i Leirtiden næsten det Meste af en Uniform, foruden at de have Slid paa alt deres Løi. De ere virkelig stillede høist uheldigt, og jeg har hørt baade af overordnede og underordnede Officerer, at Enhver, som kommer i Leiren, maatte nødvendig, saafremt han ikke havde privat Formue, sætte sig i Gjæld. Jeg troer altsaa, at dette Tillæg af 5 Rd. om Maanedén, som den høitærede Krigsminister har villet tilstaae dem, ikke er for meget, og jeg mener, at vi ikke bør nægte det. — Hvad angaaer Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 18 om Felttøpning for Forstærkningen, da kan jeg ikke nægte, at det har glædet mig og vist Mange her i Thinget at høre den Udtalelse af den høitærede Krigsminister, at Forstærkningen i Tiden skulde blive Kjernen i vort Forsvarsvæsen. Han henviste til, at den